

[Hanne Severinsen]

planlægningen fast for fremtiden, og det mener jeg er meget forkert.

Margrete Auken (SF):

Det er ikke bare et flertal i folketinget, der går ind for, at vi piller atomkraften ud af energiplanlægningen – det er faktisk vedtaget i folketinget. Det er gået igennem, selv om det kniber helt gevaldigt at få det til at sive ind de steder, hvor det bør; det er vedtaget, at atomkraften ikke skal høre med længere. På den baggrund er det naturligvis en selvfølge, at dette forslag skal køre igennem. Hvis miljøministeren og fru Hanne Severinsen havde hørt efter, da vi pillede det ud af energiplanlægningen, kunne både miljøministeren og fru Hanne Severinsen have sparet sig mange bekymringer, for det blev gjort meget klart, hvad vi mente med formuleringen om den nu kendte viden og teknologi. Der er ingen fare for i nær fremtid, at nogen finder på noget, som vil tilfredsstille det flertal, som bar forslaget igennem. Så der er ingen grund til at være urolig for, at vi pludselig skal stå med en energiform, som vi ikke kan få plads til.

Når det er så fjernt og så meget hvis og hvis og hvis, det, der bygges på, så kan venstre og miljøministeren ikke mene, at vi skal have et landkort med store arealreservationer til et eller andet, som vi måske engang skulle have brug for. Det ville blive et yderst spøjst landkort, vi ville få ud af det, hvis vi reserverede store dele for alle eventualiteters skyld til noget, vi måske engang finder på, men som vi endnu ikke ved hvad er.

I øvrigt vil jeg takke ministeren for hans løfte om, at regeringen vil rette sig efter folketingsflertallet. Vi er efterhånden ved at være derhenne, at vi skal høre godt efter, om vi får sådan nogle løfter, og takke pænt for denne parlamentariske sikring.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan det ville lyde, hvis ministeren sagde: det vil jeg ikke! Men selvfølgelig er vi kommet derhen, at det kniber, og jeg vil bede ministeren trække lidt i sin kollega energiministerens ærme og få ham til at gøre det samme. Der hældes faktisk stadig væk masser af statens dyrebare kroner ud til atomkraft, selv om vi har vedtaget, at vi ikke skal have den. Så hvis miljøministerens indsigt kunne brede sig til energiministeren, ville det være helt

fint. Der var mange penge at spare, og så kunne regeringen komme til at handle i overensstemmelse med folketingets flertal og de vedtagelser, der er gået igennem herinde.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg indrømmer, at man ofte handler kortsigtet her i folketinget, men hvordan kan man sige, at der ingen fare er i nær fremtid? Hvis nu vi forestillede os, at vi om 25 år alligevel besluttede os til at få atomkraft, ville vi altså være ude af stand til at gøre det, for så havde vi ikke nogen arealer.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Fru Margrete Auken demonstrerede netop her, at demokratiet har sine svagheder. Vi har netop antiparlamentariske partier i dette folketing, som er i stand til at ændre en energiplan, skønt enhver kan se, at fremtiden vil komme til at benytte kernekraft af den ene eller den anden art. På trods af, at de socialistiske stater over hele verden anvender kernekraft – fornuftigt, selvfølgelig, for at hæve levestandarden hos deres befolkninger – oplever vi i dette folketing, at disse antiparlamentariske partier af socialistisk oprindelse kommer til at udgøre et flertal, hvorefter demokratiet selvfølgelig bøjer sig, for en af grundene til, at vi har demokrati her i landet, er netop, at vi også accepterer de antidemokratiske partier som SF.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ikke hr. Maisteds filosofiske betragtninger, der kalder mig herop, men en overraskelse over, at venstres ordfører i sagen, fru Hanne Severinsen, siger, at vi skal beslaglægge hele landet med planlægning om noget, der måske sker engang om 25 år. Er det også fru Hanne Severinsen, der skal være ordfører i den næste sag på dagsordenen, vedrørende by- og landzoneloven? Hvordan hænger dette i det hele taget sammen? Jeg kan slet ikke se meningen i, at venstre nu siger, at vi skal opretholde større reservationer, fordi der engang kunne ske et eller andet, så vi for en sikkerheds skyld må beslaglægge landet.